

nr. 7, jfr. kap. 30, og konfiskation kan idømmes i forbindelse med enhver anden foranstaltning.

Stk. 3. Når særlige forhold taler derfor, kan retten undlade at træffe bestemmelse om anvendelse af nogen foranstaltning. Hvis det findes formålstjenligt, kan retten i sådanne tilfælde ved en udtalelse i dommen tildele den pågældende en advarsel.

§ 87. Afgørelsen skal, under fornøden hensyntagen til gerningens beskaffenhed og til samfundets interesse i at modvirke handlinger af den pågældende art, træffes med særligt henblik på gerningsmandens personlighed og på, hvad der efter de foreliggende oplysninger må skønnes at være nødvendigt for at afholde ham fra yderligere lovovertrædelser.

§ 88. Som forhold, der kan begrunde, at der imødekommes en mindre indgribende foranstaltning, eller at der efter omstændighederne ikke idømmes nogen foranstaltning, regnes,

- 1) at gerningsmanden har handlet i undskyldelig uvidenhed eller undskyldelig misforståelse af retsregler, der forbyder eller påbyder handlingens foretagelse, eller
- 2) at gerningsmanden har overskredet grænserne for lovligt nødværge eller for nødretten, eller
- 3) at gerningen er begået i en af den forrettede ved ulovligt angreb eller grov fornærmelse fremkaldt oprørt sindstemning eller i øvrigt under indflydelse af stærk sindsbevægelse eller under forbigående sjælelig uligevægt, eller
- 4) at gerningsmanden ved sit afhængighedsforhold til en anden eller ved trussel om betydelig skade har ladet sig bevæge til gerningen, eller
- 5) at lovovertræderen kun har villet yde en mindre væsentlig bistand til gerningen eller styrke et allerede fattet forsæt, eller
- 6) at lovovertrædelserne ikke er fuldbyrdede, navnlig når gerningsmanden frivilligt og ikke på grund af tilfældige hindringer for gerningens udførelse eller for opnåelsen af det ved denne tilsigtede øjemed afstår fra iværksættelse eller hindrer

fuldbyrdelsen eller gør forsøg derpå, eller

- 7) at gerningsmanden, efter at lovovertrædelserne er fuldbyrdede, frivilligt har afværget den af hans handling flydende fare eller har genoprettet den ved gerningen forvoldte skade eller forsøgt derpå, eller
- 8) at gerningsmanden frivilligt har angivet sig selv og aflagt fuld tilståelse, eller
- 9) at særegne omstændigheder i øvrigt taler for en mildere bedømmelse af den begåede lovovertrædelse.

§ 89. Findes nogen, som allerede er dømt, skyldig i en lovovertrædelse, der er begået før dommen, træffer retten bestemmelse om ny foranstaltning, medmindre den anser den tidligere foranstaltning for tilstrækkelig. Er fuldbyrdelsen af den tidligere foranstaltning ikke afsluttet, kan der idømmes en ny foranstaltning i stedet for den tidligere idømte.

Kapitel 24.

Bøder.

§ 90. Bøder tilfalder statskassen, medmindre andet er bestemt i den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Ved fastsættelsen af bøder skal der, udover hvad der er anført i § 87, tages hensyn til gerningsmandens betalingsevne.

§ 91. Retten kan fastsætte en frist for bødens betaling.

Stk. 2. Afdragsvis betaling kan tillades af påtalemyndigheden.

Stk. 3. Betales en bøde ikke, skal den inddrives i overensstemmelse med reglerne i kap. 7 i lov om rettens pleje i Grønland.

Stk. 4. Kan bøden ikke inddrives, og må det antages, at den dømte unddrager sig betalingen af modvilje, kan retten efter påstand af påtalemyndigheden bestemme, at han i stedet skal anbringes i anstalt i en bestemt tid. Ved fastsættelsen af opholdets varighed skal der tages hensyn til størrelsen af det skyldige bødebeløb. Overstiger dette ikke 500 kr., kan anstaltsanbringelse i mere end 7 dage i reglen ikke anvendes. Der kan i intet tilfælde træffes bestemmelse om anbringelse i over 60 dage.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 2-4 finder